

Svend Aage Petersen
Adalveien 157
3157 Barkåker

Gunnar Lefsaker
Damgt. 6
3179 Åsgårdstrand

Tønsberg 28.12.2012

Vestfold fylkeskommune
Svend Foyns gt 9
N-3126 Tønsberg

UTTALELSE TIL "REGIONAL PLAN FOR BÆREKRAFTIG UTVIKLING"

Menneskerettserklæringen fra 1948 anerkjenner retten til mat som en menneskerettighet. FN konvensjonen om forpliktelse til å sørge for matsikkerhet sier at enhver nasjon har rett og plikt til å produsere mat til egen befolkning.

Bare i løpet av dette hundreåret vil jordas befolkning øke med nær 45 % og nå en sannsynlig tålegrense på 10 milliarder. Folketallet i Norge vil øke med 60 %. I Vestfold fylke disponerer vi landets beste jordbruksarealer. Vil vi makte å produsere mat til alle disse munnene?

Å sikre mattilgang for alle i framtiden kan være en like stor miljøutfordring, som kampen vi nå kjemper for å redusere CO₂ utslippene og andre klimagasser. Vår rikdom vil ikke hjelpe oss hvis de store mateksporerte landene har behov for sin egen mat, eller hvis det oppstår alvorlige politiske kriser som kan hindre den internasjonale handelen. Jordvern og matproduksjon bør også med i en nasjonal kriseplan.

Lokalt her i Vestfold kan vi møte disse utfordringene ved å ta vare på all den gode matjorda vi har, og forvalte den på en optimal måte.

Ifølge tall fra Statens landbruksforvaltning produseres det mest korn pr. dekar i Vestfold. **Vårt fylke disponerer med andre ord landets beste matjord.** Dette gir, i samspill med et godt naturgitt klima, optimale forhold for å produsere mat.

Selv om fylket vårt er lite i areal, er bøndene våre likevel av de største produsentene av korn, grønnsaker, gris og fjærkre i landssammenheng. Vestfold er et spisskammers og vi har dermed også et forvaltningsansvar ikke bare for oss selv, men for hele landet.

Å sikre jorda for matproduksjon både nå og i framtida er ikke et hinder for utvikling. Avstandene i det sentrale Østlandsområdet, som forvalter den beste matproduksjonsjorda, er så korte at alle andre hensyn må og kan vike for dette hensynet.

I følge landbruksdepartementet er det kun 3 % av arealet i Norge som er egnet til jordbruk. Bare litt over 1 % av dette arealet er egnet til matkornproduksjon. Det meste av dette arealet ligger rundt Oslofjordfylkene og ved Mjøsa.

Matjord i Vestfold, Østfold, Akershus og i kommunene rundt Mjøsa må beskyttes og tas vare på for at våre barn og barnebarn skal være sikret tilgang til mat. Denne jorda må få samme status som nasjonalparkene våre, med et godt juridisk vern med for eksempel betegnelsen "Nasjonalt matjordvernområde".

Hele vår historie viser at omfattende sult fører til dramatiske konsekvenser. En av de mest kjente miljøtesene lyder: " Tenk globalt og handle lokalt". Jordvern for å sikre framtidige matreserver bør derfor ha et hovedfokus ved behandlingen av den regionale planen for bærekraftig arealbruk, ved vei - og boligutbygging og ikke minst i den dagsaktuelle behandlingen av utbyggingen av jernbanen.

Boliger, næringsarealer, vei og bane må legges på uproductive arealer, som det er rikelig av. Vi må se mulighetene for vekst gjennom dette perspektivet.

Som forbruker og miljøinteressert er det viktig at også andre enn bøndene og deres organisasjoner peker på disse utfordringene.

Dobbeltsporet jernbane gjennom Vestfold er ikke en del av RPBA, men valg av trasé gjennom Horten, (Re) og nordre Tønsberg vil i stor grad påvirke utviklingen i dette området. To av jernbanealternativene mellom Nykirke og Barkåker kan legge beslag på over 200 mål mer enn det vestre alternativet, dette av landets beste matjord (se vedlagte kart). En stasjonsplassering på Skoppum Vest vil gi Skoppum og tiliggende områder i Re og Tønsberg en unik mulighet til vekst. En vekst som kan foretas på mindre produktive arealer. Området ligger godt til rette for etablering av boliger og næring. Kort vei til E 18 og RV 19 samt en ny jernbane stasjon vil gjøre dette til et sentralt knutepunkt i midtre Vestfold. Den vil videre åpne for en bedre og styrket samferdselsakse øst-vest mellom Horten (ferja) og indre Vestfold (for eksempel Revetal og RV35). En vestre jernbanetrasé vil også i stor grad kun berøre kratt- og mindre produktiv skog.

En utvikling i dette området vil også kunne skåne mer sårbare områder langs kysten. I mange tiår har Vestfold kommunene og fylkeskommunen hatt en viktig intensjon om å flytte nyetableringer av både bolig og næringsbygg fra kystområdene til arealene innenfor E18. En stasjonsplassering ved Skoppum Vest vil på en god måte følge opp denne intensjonen. En eventuell stasjonsplassering ved Bakkenteigen vil derimot på en uheldig måte legge press på hele kystområdet sør for Horten mot Åsgårdstrand og Nordre Slagen i Tønsberg kommune. En uheldig utvikling med en sammenhengende båndby langs kysten. Dette alternativet vil også berøre Vestfold raet, natur- og friluftsområder og mange og viktige kulturminner.

Svend Aage Petersen

Gunnar Lefsaker (sign)

Vedlegg.

1: To kronikker som tidligere er publisert i lokalpressen og som underbygger og er en del av vårt høringsdokument.

2: Kart fra fylkesmannens landbruksavdeling som viser høybonitets matjord (rødt).

3: Viser alle landbrukseiendommer som blir delt fra Bakkenteigen til Barkåker, høyde og bredde på fylling og dybde på skjæring. Nullpunktet har basis på skinnegangen på stasjonen på Bakkenteigen.